

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 611

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 555 din 14 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003	2–4
Decizia nr. 559 din 14 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
786. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești din județul Buzău.....	7–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.541. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru compensarea costurilor de investiții necesare pentru dezvoltarea infrastructurii de management al deșeurilor municipale din România	9–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ ȘI ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
12/9. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară și al Băncii Naționale a României nr. 10/4/2018 privind protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 14 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Viorel Rînghilescu în Dosarul nr. 42.440/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.839D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.231A din 23 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 42.440/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Viorel Rînghilescu într-o cauză având ca obiect „partide politice — dizolvare partid politic”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că activitatea unui partid politic este o misiune publică, interesul privind această activitate, precum și respectarea legii de către partidele politice devenite în urma rezultatului alegerilor libere autorități publice, în conformitate cu art. 2 din Legea nr. 14/2003, fiind un interes național, deoarece promovează valorile și interesele naționale, pluralismul politic și contribuie la formarea opiniei publice. Susține că prin modul de emitere a Legii nr. 14/2003 se formează în mod artificial bariere privind exercitarea dreptului la libera asociere politică, acesta fiind manipulat în scopul și în sensul ca partidele politice să nu poată funcționa conform prevederilor legale, în baza liberului arbitru, ca urmare a voinței unor cetățeni liberi de a se asocia liber în partide politice în conformitate cu normele juridice de drept, dar și cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale. În esență, susține că principalele cauze ale încălcării grave a valorilor democrației constau în: modul în care

sunt emise legile, ce încalcă sau limitează drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, garantate ca fiind drepturi universale; modalitatea în care legiuitorul a înțeles să aplice filtre artificiale de limitare a accesului la justiție, prin impunerea unor părți neinteresate, și anume Ministerul Public, de a participa și a emite concluzii sau de a putea face alte acțiuni, dublată de omiterea cu intenție a oricăror altor părți interesate la apărarea unui drept, potrivit Legii nr. 14/2003; nerespectarea dreptului la proprietatea privată prin emiterea unor prevederi legale interpretabile și care pot aduce atingere, prin aplicarea lor cu rea-credință, altor drepturi prevăzute de tratatele internaționale și de Constituție; aplicarea cu rea-credință sau din motive politice a prevederilor art. 54 din Legea partidelor politice.

6. În acest context, autorul excepției susține „că prezența impusă a procurorilor este o rămășiță a «dreptului legal» de tristă amintire din perioadele de dictatură, unde cetățenii erau intimidați pentru a nu îndrăzni să-și ceară drepturile, iar în instanțe actul de judecată se transforma într-un teatru ieftin, menit să mimeze oarecare legalitate acolo unde de fapt ea nu exista. Aceste metode provoacă probleme de interpretare a legii, probleme de interpretare a drepturilor cetățenilor interesați de a putea interveni sau cere un drept, în cazul în care prin activitatea lor partidele politice încalcă drepturile fundamentale ale solicitanților, instanțele confundând obligativitatea reprezentanților Ministerului Public de a participa și de a cere, cu lipsa drepturilor oricăror alte entități interesate, fie ele persoane fizice sau juridice, indiferent dacă se depun acte privind dovada interesului arătat sau dovada încălcării prevederilor legale.” Susține că petenții ale căror interese legitime și legale au fost încălcate și doresc îndreptarea pe cale legală a unor decizii care afectează în mod direct persoana lor juridică sau civilă, sau chiar mersul legal al lucrurilor, sunt pe nedrept înlăturați de la posibilitatea de a se apăra sau de a-și apăra interesele legitime și legale în fața instanței. Astfel, deși legea permite oricărui cetățean să poată interveni sau să-și poată apăra interesele legitime și legale în fața instanței, acestora li se resping acțiunile pe motiv că doar procurorii au acest drept, iar cetățenii nu, iar magistrații apără interesele partidelor aflate în exercițiul legislativ, indiferent ce prevederi ale legii încalcă, discriminând fără opreliști oicare părți aflate în acțiuni legitime, prin invocarea lipsei de interese.

7. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Arată, în acest sens, că dispozițiile criticate instituie calitate procesuală activă în formularea unei cereri de dizolvare a unui partid politic, neavând nicio interferență cu normele constituționale cuprinse în art. 8, 11, 30, 38, 44, 57 și 154, care nu au nicio legătură cu dizolvarea unui partid politic și legitimarea procesuală activă într-o asemenea cerere. În ceea ce privește art. 21 din Constituție, instanța apreciază că acesta reglementează accesul liber la justiție, însă doar pentru apărarea intereselor, drepturilor și libertăților legitime personale, iar dreptul de acces la instanță nu este unul absolut, ci implică, prin însăși natura lui, o reglementare a statului. Împrejurarea că

legiitorul a acordat legitimare procesuală activă exclusiv procurorului în cazul unei cereri de dizolvare a partidelor politice nu reprezintă o restrângere sau o limitare a dreptului de acces la instanță, de vreme ce nu se poate invoca un drept sau un interes personal care să tindă a fi apărat de către un particular prin formularea unei asemenea cereri. Același este situația și în ceea ce privește drepturile reglementate de art. 51 și 52 din Constituție, drepturi care nu sunt absolute, fiind circumstanțiate, de asemenea, necesității apărării unui drept sau interes personal. În plus, în cauză nu sunt incidente aceste drepturi, ci dreptul de acces la instanță, întrucât art. 51 reglementează dreptul de petiționare a unei autorități publice, altul decât cel de sesizare a unei instanțe de judecată cu o cerere de chemare în judecată, iar art. 52 vizează actele administrative emise de o autoritate publică, cum, de altfel, nu este cazul într-o cerere de dizolvare a unui partid politic, în care nu intervine niciun act administrativ. Apreciază, de asemenea, că prin reglementarea calității procesuale exclusive a Ministerului Public în formularea unei cereri de dizolvare a unui partid politic nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 53 din Constituție, întrucât, pe de o parte, această prevedere este cuprinsă într-o lege, iar, pe de altă parte, este justificată și proporțională cu necesitatea protecției dreptului consacrat de art. 8 din Constituție, garanție, în ultimă instanță, a democrației constituționale. Apreciază, totodată, că nu se poate reține nici contrarietatea cu art. 124 și 129 din Constituție, întrucât instituirea unei asemenea condiții este făcută prin lege, fără să aducă atingere imparțialității justiției și funcției acesteia în cadrul sistemului de drept.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015, potrivit căroră „*Cererea de dizolvare se adresează Tribunalului București de către Ministerul Public și se soluționează potrivit normelor de procedură stabilite la art. 26 alin. (2)–(5).*”

12. Curtea învederează, de asemenea, că potrivit prevederilor art. 26 alin. (2)–(5) din Legea nr. 14/2003, la care face trimitere art. 45 alin. (2), criticat în cauză, „(2) *În termen de 15 zile de la înregistrarea cererii Ministerului Public, Tribunalul București se va pronunța asupra acesteia.*

(3) *Împotriva hotărârii Tribunalului București partea interesată poate face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii.*

(4) *Curtea de Apel București se pronunță prin hotărâre definitivă în termen de 15 zile de la înregistrarea apelului.*

(5) *Hotărârea definitivă de admitere a modificării statutului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 8 — Pluralismul și partidele politice, art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 30 — Libertatea de exprimare, art. 38 — Dreptul de a fi ales în Parlamentul European, art. 44 — Dreptul de proprietate privată, art. 51 — Dreptul de petiționare, art. 52 — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 — Restriângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 — Exercițarea drepturilor și a libertăților, art. 124 — Înfăptuirea justiției, art. 129 — Folosirea căilor de atac, precum și celor ale art. 154 — Conflictul temporal de legi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, atât în redactarea anterioară cuprinsă în art. 46 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, în acest sens fiind Decizia nr. 793 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008, și Decizia nr. 214 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 2 iulie 2014, cât și în redactarea actuală cuprinsă în art. 45 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, republicată în 2015, exemplu fiind Decizia nr. 447 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1099 din 18 noiembrie 2020, și Decizia nr. 871 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 22 februarie 2021, decizii prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

15. Prin jurisprudența amintită, Curtea a reținut că Ministerul Public poate solicita Tribunalului București dizolvarea unui partid politic, în temeiul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, sau poate solicita constatarea încetării existenței acestuia, invocând art. 46 alin. (2) din același act normativ. Instanța competentă judecă oricare dintre aceste cereri după o procedură comună, respectiv se pronunță în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii, împotriva acestei hotărâri partea interesată putând face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii. Instanța de apel se pronunță prin hotărâre definitivă în termen de 15 zile de la înregistrarea apelului, iar în cazul cererii de dizolvare, hotărârea definitivă de admitere se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

16. Analizând dispozițiile Legii nr. 14/2003, Curtea a observat că un partid politic poate fi dizolvat pe cale judecătorească numai cu îndeplinirea anumitor condiții strict prevăzute de art. 45 alin. (1), și anume dacă: a) se constată încălcarea prevederilor art. 30 alin. (7) și ale art. 40 alin. (2) și (4) din Legea fundamentală de către Curtea Constituțională, precum și ale art. 3 alin. (3) și (4) din prezenta lege; b) scopul sau activitatea partidului politic a devenit ilicită ori contrară ordinii publice; c) realizarea scopului partidului politic este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice; d) partidul urmărește alt scop decât cel care rezultă din statutul și programul politic ale acestuia; e) ca urmare a inactivității constatate de Tribunalul București conform art. 46 alin. (1); f) ca urmare a aplicării art. 26 (referitor la radierea partidului politic).

17. La rândul său, inactivitatea unui partid politic se poate constata în următoarele situații enumerate la art. 46 alin. (1) din lege: a) nu a ținut nicio adunare generală timp de 5 ani; b) nu a desemnat candidați, singur sau în alianță, în două campanii electorale succesive, cu excepția celei prezidențiale, în minimum 75 de circumscripții electorale în cazul alegerilor locale, respectiv o listă completă de candidați în cel puțin o circumscripție electorală sau candidați în cel puțin

3 circumscripții electorale, în cazul alegerilor parlamentare. Constatarea inactivității unui partid politic în condițiile de mai sus echivalează cu constatarea încetării existenței acestuia și reprezintă una dintre cauzele pentru care Ministerul Public poate formula cerere de dizolvare a partidului politic.

18. În esență, Curtea reține că nemulțumirea autorului excepției rezidă în faptul că reglementarea criticată nu permite oricărui cetățean să poată formula și înregistra în nume propriu cereri de dizolvare sau de constatare a încetării existenței unui partid politic, ci numai prin intermediul Ministerului Public, aspect considerat de natură să încalce accesul liber la justiție al cetățenilor interesați. În acest context, prin deciziile precitate, Curtea a reținut că, potrivit art. 8 alin. (2) din Constituție și normelor Legii nr. 14/2003, partidele politice sunt persoane juridice de drept public, reprezentând asociații cu caracter politic ale cetățenilor români cu drept de vot, care participă în mod liber la formarea și exercitarea voinței lor politice, îndeplinind o misiune publică garantată de Legea fundamentală. Art. 8 alin. (2) din Constituție consacră rolul partidelor politice de a contribui la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, iar în concretizarea acestui rol fundamental, legea antemenționată prevede expres că, prin activitatea lor, partidele politice promovează valorile și interesele naționale, pluralismul politic, contribuie la formarea opiniei publice, participă cu candidați în alegeri și la constituirea unor autorități publice și stimulează participarea cetățenilor la scrutine, potrivit legii. Misiunea legală și constituțională a partidului politic urmărește, așadar, realizarea unui interes public general al cetățenilor.

19. Pe de altă parte, rolul Ministerului Public este, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, de a reprezenta interesele generale ale societății și de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. În ceea ce privește raportul dintre activitatea partidelor politice — de la înființare și până la radiere — și Ministerul Public, Curtea a constatat că acesta, în aplicarea normelor constituționale ale art. 131 alin. (1), exercită un rol activ atât în procedura de înregistrare a unui partid politic, cât și, prin simetrie, în cea de dizolvare.

20. Astfel, în ceea ce privește procedura înregistrării, prevăzută de art. 18—24 din Legea nr. 14/2003, Ministerul Public poate formula apel împotriva deciziei Tribunalului București referitoare la cererea de înregistrare a unui partid politic, același drept de acțiune avându-l și conducătorul

organului executiv al partidului politic și membrii fondatori, precum și persoanele fizice sau juridice interesate care depun cerere de intervenție în interes propriu. Așadar, la procedura înregistrării au acces mai multe subiecte de drept, nu doar Ministerul Public, printre care și persoanele interesate care fac cerere de intervenție în proces.

21. Cu referire la procedura de dizolvare a partidelor politice, cererea poate fi inițiată, într-adevăr, doar de Ministerul Public, în condițiile art. 45 alin. (2) și ale art. 46 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, iar aceasta se soluționează de Tribunalul București potrivit normelor de procedură stabilite la art. 26 alin. (2)—(5). Or, art. 26 alin. (3) prevede că „*Împotriva hotărârii Tribunalului București partea interesată poate face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii*”, ceea ce denotă, practic, voința legiuitorului de a asigura un mijloc procesual pentru exercitarea liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, așadar, o cale de atac promovată împotriva hotărârii instanței judecătorești competente. Faptul că legea nu prevede posibilitatea oricărei persoane interesate să solicite direct și *ab initio* dizolvarea unui partid politic sau constatarea încetării existenței acestuia nu poate reprezenta o negare a dreptului cetățeanului la justiție, deoarece, așa cum s-a arătat, această prerogativă intră în sfera de competență a Ministerului Public — reprezentant în justiție, prin Constituție, al drepturilor și libertăților cetățenilor.

22. Această soluție juridică asigură, totodată, echilibrul dintre interesul individual de a supune instanței de judecată competente o solicitare de dizolvare a unui partid politic și necesitatea asigurării pluralismului politic într-o societate democratică. Astfel, partea interesată are posibilitatea de a contesta, prin formularea apelului, hotărârea Tribunalului București cu privire la cererea Ministerului Public de dizolvare a unui partid politic, fără ca această instanță — unica competentă în această materie — să fie încărcată cu solicitări individuale, care, în contextul pluralismului politic și al spiritului competitiv, de multe ori ar putea avea caracter șicanatoriu, fiind, deci, lipsite de un interes legitim.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Rînghilescu în Dosarul nr. 42.440/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 559

din 14 septembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria-Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Lala în Dosarul nr. 4.186/325/2018 al Judecătoriei Timișoara. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.145D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar concluzii scrise în susținerea admiterii criticilor formulate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Se arată, în esență, că reglementarea criticată nu contravine normelor invocate din Legea fundamentală, iar instituirea prezumției prevăzute de reglementarea criticată se întemeiază pe importanța și semnificația obligației stabilite de legiuitor în cuprinsul art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin care conducătorul auto este înștiințat cu privire la consecințele faptei interzise de legiuitor, precum și la prezumția care operează în cazul nerespectării legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.186/325/2018, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adrian Lala cu prilejul judecării unei cauze penale având ca obiect săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în condițiile în care nu este menționat un interval de timp în care conducătorului auto îi este interzis consumul de alcool și alte substanțe după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice, instituindu-se astfel o prezumție împotriva inculpatului, și anume aceea că, în situația în care a consumat băuturi alcoolice după participarea la un accident de circulație, se prezumă că respectiva alcoolemie era

la momentul producerii accidentului. Or, în opinia autorului excepției, această prezumție este în contradicție cu Decizia Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014, care stabilește că, pentru a putea condamna o persoană în temeiul art. 336 din Codul penal, trebuie stabilită îmbibația alcoolică din sânge de la momentul conducerii autovehiculului. Mai mult, consumarea de băuturi alcoolice după încetarea activității de conducere pe drumurile publice (în locuința personală) este o activitate situată vădit în afara ilicitului penal și nu poate produce nicio consecință cu privire la o conduită anterioară și niciun grad de pericol, nici măcar la nivel abstract, așa încât destinatarul normei juridice nu are posibilitatea reală de a prevedea vreo consecință negativă a acțiunii sale.

7. Referitor la critica privind dreptul la un proces echitabil, autorul excepției susține că procedura reglementată de art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este una defectuoasă, contrară art. 21 alin. (3) din Constituție și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și celor ale art. 7 paragraful 1 din aceeași convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei, având în vedere modalitatea în care probele biologice se pot recolta de către organele de poliție de la conducătorul auto, deoarece se prevede că recoltarea se poate face după un interval de timp neidentificat de legiuitor, dar se impune în sarcina conducătorului auto obligația de a nu consuma băuturi alcoolice „după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice.” Așadar, din modul în care legiuitorul a conceput reglementarea criticată, autorul excepției susține că este lăsat la aprecierea organelor de poliție momentul în care acestea vor preleva probele biologice pentru stabilirea alcoolemiei în sânge de la conducătorul auto implicat într-un accident de circulație, cu consecința restrângerii dreptului la integritate fizică și psihică al persoanei, reglementat în art. 22 din Constituție. Concentrația de alcool din sânge relevantă pentru stabilirea stării de fapt în care conducătorul auto se găsea la momentul săvârșirii faptei este bineînțeles cea de la momentul în care acesta a condus un vehicul pe drumurile publice, și nu de la un moment ulterior în care acesta este îndreptățit să consume băuturi alcoolice sau nu. Momentul săvârșirii infracțiunii este acela în care conducătorul auto este depistat de către organele de poliție cu privire la săvârșirea faptei, astfel că acela este momentul în care acestuia trebuie să-i fie recoltate probele biologice pentru a se putea stabili cu exactitate dacă acesta consumase alcool anterior sau concomitent cu săvârșirea faptei/dacă acesta avea alcool în sânge în momentul comiterii faptei.

8. **Judecătoria Timișoara** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în această materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 417 din 15 aprilie 2010 și Decizia nr. 372 din 26 aprilie 2012, prin care s-a statuat că norma criticată este menită practic să sancționeze o conduită contrară dispozițiilor legale, în considerarea scopului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția

drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private.

9. De asemenea, cu privire la regimul probelor, reține că, în jurisprudența sa, exemplu fiind Hotărârea din 7 octombrie 1988, pronunțată în Cauza *Salabiaku împotriva Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că prezumția de nevinovăție *nu este una absolută*, de vreme ce în orice sistem de drept sunt operate prezumții de drept sau de fapt, iar Convenția nu le interzice în principiu, atât timp cât statele respectă anumite limite și nu încalcă drepturile apărării. În fine, în ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a Deciziei nr. 732 din 16 decembrie 2014, instanța apreciază că aceasta nu este de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, întrucât prin această decizie Curtea Constituțională a constatat lipsa de protecție a destinatarilor normei penale, în speță art. 336 alin. (1) din Codul penal, și, prin urmare, lipsa de previzibilitate a normei de incriminare, Curtea statuând că *„destinatarii normei penale de incriminare trebuie să aibă o reprezentare clară a elementelor constitutive, de natură obiectivă și subiectivă, ale infracțiunii, astfel încât să poată să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita potrivit acesteia”*. Prin jurisprudența sa referitoare la constituționalitatea art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, instanța de contencios constituțional a constatat însă că norma criticată este menită practic să sancționeze o conduită contrară dispozițiilor legale, în considerarea scopului ordonanței, respectiv ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, potrivit căroră, *„În situația în care nu sunt respectate dispozițiile alin. (1), se consideră că rezultatele testului sau ale analizei probelor biologice recoltate reflectă starea conducătorului, a instructorului auto sau a examinatorului respectiv în momentul producerii accidentului.”*

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta referitoare la calitatea normei juridice, ale art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică* și ale art. 21 alin. (3) potrivit căroră *„Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”* Se invocă, de asemenea, contrarietatea reglementării criticate cu prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 paragraful 1 privind legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că prevederile art. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 417 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 25 mai 2010, Decizia nr. 372 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 16 mai 2012, și Decizia nr. 577 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.152 din 27 noiembrie 2020, prin care Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională.

16. Astfel, prin jurisprudența mai sus menționată, Curtea a reținut că prevederile art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 instituie pentru conducătorul de autovehicul sau tramvai, instructorul auto atestat care se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere, precum și pentru examinatorul autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere sau pentru oricare dintre categoriile ori subcategoriile acestuia, implicați într-un accident de circulație, interdicția consumului de alcool sau de substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice. Sancțiunea nerespectării acestei dispoziții legale este prevăzută de alin. (2) al art. 78, criticat în prezenta cauză, care instituie prezumția că rezultatele testului sau ale analizei probelor biologice recoltate reflectă starea conducătorului, a instructorului auto sau a examinatorului respectiv în momentul producerii accidentului. Este evident că instituirea unei astfel de prezumții se întemeiază pe importanța și semnificația obligației stabilite în art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, legiuitorul apreciind că este absolut necesar să interzică orice consum de alcool sau substanțe cu efecte similare după producerea unui accident de circulație, în vederea stabilirii în condiții de maximă operativitate și cu exactitate a condițiilor producerii accidentului, respectiv a stării conducătorului auto la acel moment. Prevederile criticate sunt menite să sancționeze o conduită contrară legii, în considerarea scopului ordonanței de urgență, respectiv asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private.

17. Referindu-se la regimul probelor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, în Hotărârea din 7 octombrie 1988, pronunțată în Cauza *Salabiaku împotriva Franței*, că prezumția de nevinovăție nu este una absolută, de vreme ce în orice sistem de drept sunt operate prezumții de drept sau de fapt, iar Convenția nu le interzice în principiu, atât timp cât statele respectă anumite limite și nu încalcă drepturile apărării. În cauză, conducătorul auto este avertizat cu privire la consecințele faptei interzise de legiuitor, acesta trebuind să cunoască dispozițiile legale care interzic consumul de alcool, substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora după producerea accidentului rutier și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice, precum și prezumția care operează în cazul nerespectării acestora. Absența unei astfel de interdicții ar determina, de altfel, dificultăți în stabilirea cu exactitate a stării conducătorului auto la momentul producerii accidentului, or, determinarea cât mai exactă a acestei stări este deopotrivă în interesul apărării, al organului constatat și, în esență, al respectării principiului aflării adevărului.

18. Curtea Constituțională a subliniat, totodată, faptul că textul de lege criticat instituie o interdicție în domeniul de

reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pentru a asigura respectarea regulilor privind circulația pe drumurile publice, și a constatat că normele criticate sunt redactate cu suficientă precizie și claritate, de natură să permită destinatarilor să își conformeze conduita și să înțeleagă consecințele ce decurg din nerespectarea normelor prescrise. Prin urmare, Curtea a constatat că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și

considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

20. De asemenea, referitor la criticile privind modalitatea de recoltare a probelor biologice, Curtea menționează că, potrivit art. 88 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, recoltarea mostrelor biologice se face numai în prezența unui polițist rutier, în condițiile art. 190 alin. (8) din Codul de procedură penală, în interiorul unităților de asistență medicală autorizate și în ambulanțe care au echipaj cu medic ori în autospeciale cu această funcție aparținând Serviciului mobil de urgență, reanimare și descarcerare, sau în interiorul unităților medico-legale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Lala în Dosarul nr. 4.186/325/2018 al Judecătoria Timișoara și constată că prevederile art. 78 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Timișoara și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țințești din județul Buzău

Având în vedere dispozițiile art. 12 alin. (1) și (11) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 522/2021 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Ploiești—Buzău”, județele Prahova și Buzău,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) și alin. (11) lit. a) și b) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflat pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țințești, din județul Buzău, conform

variantei finale a studiului de fezabilitate, prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților,

care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, situat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești din județul Buzău, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești din județul Buzău, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubitor, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

(3) Se aprobă lista imobilelor proprietate publică a statului care fac parte din coridorul de expropriere, situate pe amplasamentul aprobat conform art. 1, prevăzută în anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

(4) Se aprobă lista imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere, situate pe amplasamentul aprobat conform art. 1, prevăzută în anexa nr. 4 la prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de expropriator aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, prevăzut la art. 1, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești din județul Buzău, sunt în cuantum total de 5.906,2 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri

externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020”, articolul 58.03 „Programe din Fondul de Coeziune — FC”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștința publică și prin afișarea la sediul consiliului local implicat și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. 6. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Robert-Eugen Szép,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 16 iunie 2022.

Nr. 786.

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru compensarea costurilor de investiții necesare pentru dezvoltarea infrastructurii de management al deșeurilor municipale din România

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGD/127.184 din 3.06.2022 al Direcției generale deșeuri și situri contaminate,

în temeiul art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor de stat pentru compensarea costurilor de investiții necesare pentru dezvoltarea infrastructurii de management al deșeurilor municipale din România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Corvin Nedelcu,
secretar general

București, 6 iunie 2022.
Nr. 1.541.

ANEXĂ

SCHEMĂ DE AJUTOR DE STAT pentru compensarea costurilor de investiții necesare pentru dezvoltarea infrastructurii de management al deșeurilor municipale din România

CAPITOLUL I Baza legală

Art. 1. — (1) Prezenta măsură instituie o schemă transparentă de ajutor de stat sub forma compensației pentru prestarea serviciului de interes economic general, constând în investițiile necesare pentru dezvoltarea, modernizarea și completarea sistemelor de management integrat al deșeurilor municipale la nivel de județ sau la nivel de municipii/orașe/comune prin înființarea de centre de colectare prin aport voluntar, înființarea de centre integrate de colectare prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane și construirea de insule ecologice digitalizate. Prin aceste investiții în infrastructura locală de gestionare a deșeurilor, unitățile administrativ-teritoriale vor contribui cu un procent minim de 4,5% la obiectivul național de 50% de reciclare și pregătire pentru reutilizare a deșeurilor municipale până în 2025, așa cum este prevăzut în legislația națională și europeană.

(2) Acordarea ajutoarelor sub forma compensației pentru prestarea serviciului de interes economic general pentru investiții în cadrul prezentei scheme se face numai cu respectarea prevederilor Deciziei Comisiei 2012/21/UE din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2)

din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (Decizia Comisiei 2012/21/UE).

Art. 2. — Prezenta schemă este elaborată având în vedere următoarele acte normative:

a) Decizia Comisiei 2012/21/UE din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general;

b) Hotărârea Guvernului nr. 942/2017 privind aprobarea Planului național de gestionare a deșeurilor;

c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

f) Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor;

g) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

h) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență;

i) Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j) Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

k) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Scopul și obiectivul schemei

Art. 3. — (1) Obiectivul prezentei schemei îl constituie acordarea de sprijin financiar unităților administrativ-teritoriale (municipii, orașe, comune)/asociațiilor de dezvoltare intercomunitară (ADI) și/sau altor asocieri de UAT-uri constituite în vederea aplicării pentru finanțare prin Planul național de redresare și reziliență (PNRR) și în scopul dezvoltării, modernizării și completării sistemelor de management integrat al deșeurilor municipale la nivel de județ sau la nivel de municipii/orașe/comune.

(2) Scopul schemei de ajutor este reprezentat de finanțarea investițiilor în domeniul gestionării deșeurilor, și anume înființarea de centre de colectare prin aport voluntar, înființarea de centre integrate de colectare prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane și construirea de insule ecologice digitalizate, care în lipsa ajutorului de stat nu ar fi realizate de operatorii privați (valoarea acestor investiții este prea mare sau acestea nu pot fi recuperate într-o perioadă rezonabilă de timp), având în vedere prețul/tarifelor percepute utilizatorilor/beneficiarilor finali ai serviciului public, acestea fiind ponderate cu gradul de suportabilitate al populației.

Aceste investiții sunt absolut necesare pentru implementarea politicii publice de protecție a mediului, pentru desfășurarea serviciului public de salubritate la standardele de mediu impuse de Directiva 2008/98/CE și pentru evitarea deschiderii unor noi dosare de infringement în domeniul gestionării deșeurilor, în lipsa colectării separate și a tratării deșeurilor înainte de depozitare.

(3) Obiectivele politicii în domeniul prevenirii generării și gestionării deșeurilor, precum și măsurile și acțiunile care trebuie întreprinse pentru implementarea acestora sunt stabilite prin intermediul Planului național de gestionare a deșeurilor (PNGD), acestea fiind corelate cu obiectivele cuprinse în PNRR, capitolul „Managementul deșeurilor”. Cele două documente de planificare creează cadrul necesar pentru dezvoltarea și implementarea unui sistem integrat de gestionare a deșeurilor la nivel național, eficient din punct de vedere economic și cu un impact cât mai redus asupra mediului. Pentru îndeplinirea acestor obiective în parametrii temporali stabiliți de Uniunea Europeană a fost necesară identificarea unei modalități de eficientizare a derulării

schemei, astfel încât să poată fi implementată în termenele stabilite prin PNRR.

(4) Schema de sprijin va contribui implicit la dezvoltarea economică a zonelor în care sunt realizate investițiile și, indirect, la crearea de locuri de muncă, concomitent cu îmbunătățirea calității mediului înconjurător, economisirea de materii prime și energie, asigurând astfel un echilibru între protecția mediului, creșterea economică și accesul echitabil la resurse între generații.

Art. 4. — Ajutoarele de stat acordate conform prezentei scheme au ca scop asigurarea unui management eficient al deșeurilor, prin compensarea integrală a costurilor generate de investițiile prevăzute în măsura de sprijin.

Art. 5. — În înțelesul prezentei scheme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele definiții:

a) *administrator al schemei* — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;

b) *furnizor de ajutor de stat* — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (MMAP);

c) *gestionarea deșeurilor* — colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau broker;

d) *deșeu* — orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce;

e) *deșeu periculos* — orice deșeu care prezintă una sau mai multe dintre proprietățile periculoase prevăzute în anexa nr. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021, cu modificările și completările ulterioare;

f) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul în care este finanțată;

g) *contract de finanțare* — actul prin care se încredințează beneficiarului Serviciul de interes economic general;

h) *activitate economică* — furnizarea de bunuri și servicii pe o piață;

i) *data acordării ajutorului* — data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului, în speță prin contractul de finanțare care va fi încheiat între Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și autoritățile locale;

j) *ajutor de stat* — orice măsură de sprijin a unui stat membru care îndeplinește următoarele condiții:

(i) să fie acordată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale, din resurse de stat sau resurse ale unităților administrativ-teritoriale, ori de alte organisme care administrează surse ale statului sau ale colectivităților locale indiferent de formă;

(ii) să fie selectivă;

(iii) să asigure un avantaj unei întreprinderi conform definiției de „întreprindere” enunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene;

(iv) să distorsioneze ori să amenințe concurența sau să afecteze comerțul dintre statele membre ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL III

Analiza ajutorului de stat acordat sub forma compensației pentru prestarea serviciului de interes economic general

Art. 6. — (1) Schema de sprijin se înscrie în contextul necesității integrării politicilor de mediu în elaborarea și aplicarea politicilor sectoriale și regionale și al fundamentării unei strategii de dezvoltare economică durabilă a României pe termen lung, în scopul asigurării unui echilibru între dezvoltarea socioeconomică și resursele naturale prezente și viitoare.

(2) În Planul național de redresare și reziliență sunt prevăzute în cadrul componentei C3 — „Managementul deșeurilor” următoarele investiții:

— Reforma 1, Investiția I.1, Subinvestiția I.1.a „Înființarea de centre de colectare cu aport voluntar”;

— Reforma 1, Investiția I.1, Subinvestiția I.1.b „Construirea de insule ecologice digitalizate”;

— Reforma 1, Investiția I.1, Subinvestiția I.1.c „Centre integrate de colectare separată prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane”.

(3) Măsurile de finanțare a investițiilor menționate în prezenta schemă de ajutor de stat vor contribui la îndeplinirea țintelor și obiectivelor de țară asumate de România în cadrul PNRR.

(4) Prezenta schemă are ca obiect finanțarea investițiilor menționate la alin. (2), ce vor rămâne în proprietatea UAT-urilor, urmând ca etapa ulterioară (delegarea operării infrastructurii) să fie implementată de autoritățile semnatare ale contractelor de finanțare, cu respectarea legislației din domeniul ajutorului de stat și a celei specifice sectorului.

(5) În conformitate cu prevederile Deciziei Comisiei 2012/21/UE, MMAP va atribui autorităților locale — beneficiari ai ajutorului de stat finanțat prin PNRR — prestarea unui serviciu de interes economic general, prin contractul de finanțare. Acesta va conține în special clauze referitoare la:

a) definirea serviciului de interes economic general și a obligațiilor asociate acestuia;

b) denumirea UAT-ului/ADI-ului/asociației de UAT-uri și teritoriul în cauză;

c) o descriere a mecanismului de compensare.

(6) Durata încredințării serviciului public pentru construirea de infrastructură locală de gestionare a deșeurilor va fi, de asemenea, prevăzută în contractul ce va fi încheiat cu beneficiarul și nu va depăși 5 ani, fiind corelată cu perioada de realizare a investițiilor, până la operaționalizarea acestora.

Art. 7. — (1) Ajutorul de stat pentru compensarea construirii de infrastructură menționate la art. 3 alin. (2) se acordă sub forma de alocări financiare nerambursabile asigurate prin Planul național de redresare și reziliență și prevăzute în bugetul furnizorului de ajutor de stat și nu va depăși pragul mediu anual de 15 milioane de euro per serviciu de interes economic general, per beneficiar.

(2) În scopul determinării pragului menționat la alin. (1), echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb stabilit prin InforEuro, valabil la data acordării ajutorului de stat.

(3) Cuantumul compensației include toate avantajele acordate de stat din resurse ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale sau ale altor organisme care administrează surse ale statului ori ale colectivităților locale, pentru prestarea aceluiași serviciu de interes economic general, indiferent de forma acestora.

(4) Cheltuielile care sunt luate în considerare cuprind toate costurile suportate pentru prestarea serviciului de interes economic general, așa cum sunt acestea prevăzute la art. 15. Acestea se calculează pe baza unor principii de contabilizare a costurilor general acceptate.

Art. 8. — O dată la doi ani, furnizorul va prezenta Comisiei Europene, prin intermediul Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor procedurale specifice, un raport privind punerea în aplicare a prezentei scheme, în conformitate cu dispozițiile art. 9 din Decizia Comisiei 2012/21/UE.

CAPITOLUL IV

Domeniul de aplicare/Condiții de eligibilitate a beneficiarilor/proiectelor

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 9. — (1) Ajutorul de stat sub formă de compensație se acordă pentru realizarea de investiții în vederea înființării infrastructurii locale de gestionare a deșeurilor, după cum urmează:

a) centre de colectare cu aport voluntar ce vor deservi comunități cu până la 50.000 de locuitori;

b) centre integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane, ce vor fi localizate după cum urmează: București (partea de nord) și regiunea afiliată Ilfov, București (partea de sud) și regiunea afiliată Ilfov, Constanța, Galați și Brăila, Iași, Bacău, Craiova, Ploiești, Timișoara, Cluj-Napoca, Sibiu, Brașov, Baia Mare, Târgu Mureș, Buzău;

c) insule ecologice digitalizate pentru colectarea separată a deșeurilor ce vor deservi zonele cu blocuri de apartamente din localități (municipii și orașe).

(2) Investițiile menționate la alin. (1) vor asigura colectarea separată a deșeurilor menajere, după cum urmează:

a) centrele de colectare cu aport voluntar și centrele integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane vor asigura colectarea separată a deșeurilor menajere care nu pot fi colectate într-un sistem de tipul „din ușă-în-ușă (door-to-door)”, respectiv a deșeurilor reciclabile și deșeurilor biodegradabile care nu pot fi colectate în pubelele individuale, precum și fluxurile speciale de deșeuri — deșeuri voluminoase, deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii uzate, deșeuri periculoase, deșeuri din construcții și demolări, cadavre de animale;

b) insulele ecologice digitalizate pentru colectarea separată a deșeurilor (eco-insulele) vor asigura colectarea separată a deșeurilor menajere pentru următoarele fluxuri de deșeuri: deșeuri de hârtie și carton, deșeuri de plastic, deșeuri de metal, deșeuri de sticlă, deșeuri biodegradabile, deșeuri reziduale. Fiecare eco-insulă va deservi minimum 200 de locuitori/apartamente.

(3) Acordarea finanțării în cazul centrelor de colectare cu aport voluntar și în cazul centrelor integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane va fi de tip necompetitiv, pe principiul primul venit, primul servit, cu respectarea criteriilor de eligibilitate a beneficiarilor și a proiectelor.

(4) Acordarea finanțării în cazul insulelor ecologice digitalizate pentru colectarea separată a deșeurilor (eco-insule) va fi de tip apel de proiecte, respectând principiul selecției de proiecte pe bază de punctaj sau pe baza criteriului temporar (în ordinea depunerii), cu respectarea criteriilor de eligibilitate a beneficiarilor și proiectelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Beneficiarii și condițiile de eligibilitate a beneficiarilor

Art. 10. — (1) Beneficiari ai ajutorului de stat sunt autoritățile publice locale, asociațiile de dezvoltare intercomunitară (ADI) și/sau alte asocieri de UAT-uri constituite în vederea aplicării pentru finanțare prin PNRR și în scopul dezvoltării, modernizării și completării sistemelor de management integrat al deșeurilor municipale la nivel de județ sau la nivel de municipii/orașe/comune care dețin infrastructura necesară prestării serviciului public de gestionare a deșeurilor și îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta schemă. În cazul ADI/altor asocieri de UAT-uri, pragul mediu de 15 milioane de euro anual se aplică pentru întreaga asociere.

(2) Beneficiarii prezentei scheme de ajutor de stat sunt:

a) pentru centrele de colectare cu aport voluntar ce vor deservi comunități de aproximativ 50.000 de locuitori:

(i) unitățile administrativ-teritoriale;

(ii) asociațiile de dezvoltare intercomunitară (ADI-uri);

(iii) alte asocieri de UAT-uri;

b) pentru centrele integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane mari:

— București (partea de nord) și regiunea Ilfov afiliată;

— București (partea de sud) și regiunea Ilfov afiliată;

— Constanța;

— Galați și Brăila;

— Iași;

- Bacău;
- Craiova;
- Ploiești;
- Timișoara;
- Cluj-Napoca;
- Sibiu;
- Brașov;
- Baia Mare;
- Târgu Mureș;
- Buzău;

c) pentru insulele ecologice digitalizate pentru colectarea separată a deșeurilor: unitățile administrativ-teritoriale (inclusiv subdiviziunile/sectoarele acestora) organizate la nivel de municipiu și oraș, în a căror proprietate va rămâne infrastructura finanțată din fonduri europene prin PNRR.

Art. 11. — (1) Criteriile de eligibilitate a beneficiarilor (individual/împreună cu/prin partenerii lor, după caz) prevăzuți la art. 10 alin. (2) sunt următoarele:

1. nu se află în incapacitate de plată/în stare de insolvență, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale, respectiv conform Legii nr. 85/2014 privind procedura insolvenței, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 35/2016, după caz;

2. nu se află în stare de faliment, lichidare, are afacerile conduse de un administrator judiciar sau activitățile sale comerciale sunt suspendate ori fac obiectul unui aranjament cu creditorii sau este într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege, ori face obiectul unei proceduri legale pentru declararea sa în stare de faliment, lichidare, conducerea afacerilor de un administrator judiciar sau activitățile sale comerciale sunt suspendate ori fac obiectul unui aranjament cu creditorii;

3. are îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat și bugetul local în conformitate cu prevederile legale în vigoare în România;

4. reprezentantul legal al beneficiarului nu a suferit condamnări definitive din cauza unei conduite profesionale îndreptată împotriva legii, decizie formulată de o autoritate de judecată ce are forță de *res judicata*;

5. reprezentatul legal al beneficiarului nu a fost subiectul unei judecări de tip *res judicata* pentru fraudă, corupție, implicarea în organizații criminale sau în alte activități ilegale, în detrimentul intereselor financiare ale Comunității Europene;

6. reprezentatul legal al beneficiarului (singur/împreună cu/prin partenerii săi, dacă este cazul) nu este subiectul unui conflict de interese, astfel cum este definit în legislația națională;

7. are capacitatea de implementare tehnică și administrativă a proiectului;

8. are capacitatea financiară pentru asigurarea cheltuielilor neeligibile în cadrul proiectului;

9. nu este subiectul unui ordin de recuperare în urma unei decizii privind declararea unui ajutor ca fiind ilegal și incompatibil cu piața internă ce nu a fost executat deja și creanța nu a fost integral recuperată;

10. în activitatea desfășurată anterior începerii proiectului beneficiarul nu a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva mediului, prin hotărâre judecătorească definitivă.

(2) În afara criteriilor generale de eligibilitate enumerate la alin. (1), beneficiarul face dovada faptului că terenul pe care urmează a se efectua investiția îndeplinește următoarele cerințe:

- se află în proprietatea sau la dispoziția solicitantului (UAT/ADI/alte asocieri de UAT-uri) cu avizul proprietarului de drept privind posibilitatea desfășurării lucrărilor de construcție;
- este liber de sarcini;
- nu face obiectului vreunui litigiu de orice natură.

(3) Beneficiarii persoane juridice de drept public pot deține și calitatea de administratori ai imobilului pe/în care se implementează proiectul, pentru minimum 10 ani; de asemenea, imobilul — teren trebuie să fie liber de sarcini, să nu facă obiectul unui litigiu în curs de soluționare la instanțele judecătorești, să nu facă obiectul vreunei revendicări potrivit unei legi speciale sau dreptului comun sau al procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică și să nu fie ipotecat.

Art. 12. — Atunci când un beneficiar desfășoară atât activități din categoria serviciilor de interes economic general, cât și activități în afara acestei categorii, contabilitatea sa internă trebuie să prezinte costurile și încasările aferente serviciului de interes economic general separat de cele aferente altor servicii, precum și parametrii de alocare a cheltuielilor și veniturilor. Costurile legate de activitățile care nu intră în categoria serviciilor de interes economic general acoperă toate costurile directe, o contribuție adecvată la costurile comune și o rentabilitate adecvată a capitalului propriu. Nu se acordă nicio compensație pentru respectivele costuri.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de eligibilitate a proiectului

Art. 13. — (1) Investițiile se vor realiza de către unitățile administrativ-teritoriale, asociațiile de dezvoltare intercomunitară (ADI), alte asocieri de UAT-uri, pentru:

a) înființarea de centre de colectare prin aport voluntar ce vor deservi comunități cu până la 50.000 de locuitori;

b) centre integrate de colectare separată prin aport voluntar destinate celor 15 aglomerări urbane prestabilite;

c) construirea de insule ecologice digitalizate.

(2) Pentru proiectele tip CAV (centre de colectare cu aport voluntar) aferente comunităților de până la 50.000 de locuitori se vor putea finanța următoarele activități care vor avea strânsă legătură cu implementarea proiectului de investiție:

— realizarea centrelor cu aport voluntar.

(3) Pentru proiectele de tip CAV (centre integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane) destinate aglomerărilor urbane se vor putea finanța următoarele activități, care vor avea strânsă legătură cu implementarea proiectului de investiție:

— realizarea centrelor cu aport voluntar.

(4) Pentru proiectele tip insule ecologice digitalizate se vor putea finanța următoarele activități:

— realizarea investițiilor de tip insule ecologice digitalizate.

(5) Prin cererile de finanțare se poate solicita:

a) în cazul centrelor de colectare cu aport voluntar ce vor deservi comunități de aproximativ 50.000 de locuitori, minimum 1 platformă și maximum 5 platforme, corelat cu numărul de comunități cu o populație de până la 50.000 de locuitori;

b) în cazul centrelor integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane, câte 1 platformă, pentru fiecare dintre aglomerările urbane menționate la art. 10 alin. (2) lit. b);

c) în cazul insulelor ecologice digitalizate de colectare a deșeurilor, se poate solicita un număr de insule corelat cu numărul minim de 200 de locuitori/apartamente pe care le deservește fiecare insulă ecologică.

(6) Cuantumul total al finanțării (platforme cumulate cu insule) va respecta pragul maxim de 15 milioane de euro, calculat ca valoarea medie anuală per serviciu de interes economic general per beneficiar.

(7) Comunitățile deservite vor fi din cadrul UAT-ului, ADI-ului, înființat(ă) conform Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a)—d) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau a altor asocieri de UAT-uri constituite în vederea aplicării pentru finanțare prin

PNRR, cu condiția respectării criteriilor de eligibilitate a beneficiarilor, ținând cont de datele Institutului Național de Statistică privind populația după domiciliu la 1 ianuarie 2021.

(8) Toate activele corporale care fac obiectul finanțării trebuie să fie noi.

(9) Proiectul respectă reglementările naționale și europene privind protecția mediului, achizițiile publice, informarea și publicitatea.

(10) Proiectul va fi realizat respectând distanțele minime impuse de Ordinul ministrului sănătății nr. 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Proiectul se încadrează în valoarea maximă eligibilă.

(12) Proiectul propus spre finanțare include doar activități desfășurate după data de 1 februarie 2020.

(13) Proiectul respectă principiile privind dezvoltarea durabilă, egalitatea de șanse, de gen, nediscriminarea, accesibilitatea.

(14) Proiectul respectă principiul „Do No Significant Harm” (DNSH).

SECȚIUNEA a 4-a

Principii de selecție pentru punctaj

Art. 14. — (1) În cadrul prezentei scheme sunt considerate principii de selecție pentru punctarea proiectelor menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) următoarele:

a) capacitatea de generare a deșeurilor în funcție de mărimea localităților (municipii de rang I, municipii de rang II, orașe);

b) gradul scăzut de colectare separată a deșeurilor din prezent;

c) disponibilitatea instalațiilor existente de tratare a deșeurilor colectate separat.

(2) În cadrul prezentei scheme, pentru investițiile menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și b) se aplică criteriul temporal, respectiv selecția în ordinea depunerii.

CAPITOLUL V

Categorii de cheltuieli eligibile

Art. 15. — În cadrul prezentei scheme sunt considerate eligibile următoarele categorii de cheltuieli, care vor avea strânsă legătură cu implementarea proiectelor de investiție, după cum urmează:

a) pentru centrele de colectare cu aport voluntar și pentru centrele integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane:

— cheltuieli cu realizarea construcțiilor necesare realizării platformei de colectare și toate cheltuielile conexe;

— cheltuieli cu achiziția de bunuri necesare pentru dotarea platformei de colectare;

— cheltuieli cu proiectarea și realizarea de studii;

— cheltuieli cu achiziția de mijloace fixe în vederea utilității platformei de colectare;

b) pentru insulele ecologice digitalizate pentru colectarea separată a deșeurilor:

— cheltuieli cu achiziția și instalarea de containere digitalizate pentru colectarea selectivă a deșeurilor menajere;

— cheltuieli conexe pentru realizarea eco-insulelor.

CAPITOLUL VI

Durata de aplicare a schemei, bugetul și numărul de beneficiari

Art. 16. — Schema de ajutor de stat se aplică de la data aprobării acesteia până la 31 decembrie 2026, perioadă în care va putea fi acordată compensația pentru prestarea serviciului de interes economic general.

Art. 17. — Bugetul estimat al schemei este finanțat din PNRR în sumă de 736.000.000 de euro, echivalent în lei, defalcat anual astfel:

An	Bugetul alocat
2022	220.800.000
2023	73.600.000
2024	73.600.000
2025	147.200.000
2026	220.800.000

Art. 18. — Numărul maxim estimat al beneficiarilor schemei este următorul:

— 3.228 UAT-uri/ADI-uri pentru centrele de colectare cu aport voluntar;

— 15 UAT-uri/ADI-uri pentru centrele integrate cu aport voluntar;

— 423 de UAT-uri pentru insulele ecologice digitalizate.

CAPITOLUL VII

Modalități de acordare a ajutorului de stat

Art. 19. — (1) Prin ajutorul de stat acordat se vor finanța costurile aferente investițiilor efectuate după 1 februarie 2020 până la 31 decembrie 2026, pentru înființarea de:

a) centre de colectare cu aport voluntar aferente localităților cu o populație de până la 50.000 de locuitori;

b) centre integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar pentru cele 15 aglomerări urbane prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. b);

c) insule ecologice digitalizate pentru colectarea separată a deșeurilor.

(2) Ajutoarele care se plătesc în mai multe tranșe se actualizează la valoarea lor în momentul în care sunt acordate. Rata dobânzii care urmează să fie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutorului.

(3) Achiziția bunurilor necesare dotării centrelor de colectare cu aport voluntar, a centrelor integrate de colectare separată a deșeurilor prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane, precum și a containerelor digitalizate destinate colectării selective a deșeurilor se va face centralizat de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 20. — (1) Pentru măsurile de ajutor de stat prevăzute la art. 19 alin. (1) se poate acorda un avans de 30% din valoarea lucrărilor de construcție a platformei betonate pentru stocarea deșeurilor, conform devizului din proiectul-tip, în cazul centrelor de colectare cu aport voluntar, de către ordonatorul principal de credite al bugetului de stat (bugetul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor).

(2) Valoarea avansului acordat potrivit alin. (1) se va deduce lunar din valoarea deconturilor justificative pentru lucrările de construcție a platformei betonate pentru stocarea deșeurilor.

(3) Regularizarea definitivă a avansurilor acordate potrivit prevederilor alin. (1), pe baza deconturilor justificative pe luna decembrie a anului curent, se va face până la data de 15 ianuarie a anului următor, respectiv 15 aprilie, pentru avansurile acordate pentru perioada 1 ianuarie—31 martie a fiecărui an.

CAPITOLUL VIII

Procedura de implementare

Art. 21. — Pentru acordarea ajutorului de stat, autoritatea publică locală depune la aparatul de specialitate al furnizorului schemei următoarele documente:

a) copii de pe bilanțurile contabile aferente celor două exerciții financiare anterioare exercițiului financiar în care i-a fost

atribuit serviciul de interes economic general, precum și orice alte documente relevante;

b) declarație pe propria răspundere cu privire la sumele primite în fiecare an pentru compensarea cheltuielilor privind prestarea serviciului de interes economic general, transmise de autoritatea publică locală, precum și documentele doveditoare, pe care le stabilește furnizorul;

c) declarație prin care argumentează că ajutorul de stat intră în componența costurilor generate de obligația de prestare a serviciilor publice;

d) orice alte documente solicitate de furnizor în scopul clarificării situației concrete a autorităților publice locale care solicită ajutor de stat.

CAPITOLUL IX

Controlul supracompensării

Art. 22. — Pentru a evita o supracompensare a serviciului, furnizorul de ajutor de stat va face verificări anuale ori se va asigura că astfel de verificări sunt făcute pentru a se constata dacă serviciile publice pentru care s-au acordat alocații în cadrul prezentei scheme primesc sau nu compensări mai mari decât quantumul determinat conform prevederilor art. 7.

Art. 23. — În situația în care se constată supracompensarea serviciului public, furnizorul de ajutor de stat solicită beneficiarului să ramburseze quantumul aferent acesteia, plus dobânzile aferente, calculate în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.589/2015 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Art. 24. — Când valoarea supracompensării nu depășește 10% din valoarea anuală a compensării calculate conform celor menționate la art. 23, aceasta poate fi reportată și scăzută din valoarea compensării aferente anilor următori celui în care s-a înregistrat supracompensarea.

CAPITOLUL X

Transparență, raportare și monitorizare

Art. 25. — Prezenta schemă de ajutor de stat va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și afișată pe pagina de internet a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, www.mmediu.ro.

Art. 26. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor transmite Consiliului Concurenței spre informare prezenta schemă, în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia.

Art. 27. — (1) Furnizorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței rapoartele privind ajutoarele de stat acordate potrivit prezentei scheme, cu respectarea Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și *de minimis*.

(2) Furnizorul de ajutor de stat păstrează informațiile aferente acordării ajutorului de stat prevăzut de prezenta schemă pe o perioadă de cel puțin 10 ani de la data acordării ultimului ajutor în cadrul acesteia.

Art. 28. — Investiția realizată cu sprijin financiar în cadrul schemei trebuie menținută în funcțiune pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la data finalizării lucrărilor.

Art. 29. — (1) Autoritățile publice locale beneficiare țin evidența specifică a ajutoarelor de care au beneficiat conform prezentei scheme, unor scheme *de minimis* sau alte ajutoare de stat, din care să reiasă suma totală a ajutoarelor de stat și a ajutoarelor *de minimis* primite, defalcate pe ani, pe furnizori, pe obiective, informații privind forma ajutoarelor (*de minimis*, scheme de ajutor de stat, ajutoare de stat individuale), precum și baza legală prin care acestea au fost acordate.

(2) În ce privește ajutoarele de stat acordate în temeiul prezentei scheme, beneficiarii păstrează, pe perioada de

încredințare a serviciului de interes economic general și pentru cel puțin zece ani de la data încheierii perioadei de valabilitate a actului de atribuire, toate informațiile necesare pentru a se stabili compatibilitatea compensației acordate cu dispozițiile schemei.

Art. 30. — La cererea scrisă a Comisiei Europene, furnizorul de ajutor de stat transmite, prin Consiliul Concurenței, toate informațiile pe care aceasta le consideră necesare pentru a stabili dacă prezenta schemă de ajutor de stat și compensațiile acordate în cadrul acesteia sunt conforme cu Decizia Comisiei 2012/21/UE.

Art. 31. — (1) Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele de stat acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul încălcării condițiilor impuse prin prezenta schemă.

(2) Furnizorul emite decizii prin care se dispune stoparea sau recuperarea ajutoarelor *de minimis* acordate. Aceste decizii au caracter de titlu executoriu.

(3) Stoparea și recuperarea ajutoarelor acordate se realizează de către furnizorul schemei de ajutor de stat, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (UE) 2015/1.589. Ajutorul care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății ajutorului până la data recuperării acestuia.

(4) Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită prin Regulamentul (UE) 2015/1.589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a art. 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv rata dobânzii publicată de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și, cu titlu de informare, pe pagina de internet a Direcției generale concurență a Comisiei Europene, în vigoare la data la care ajutorul care trebuie rambursat sau recuperat a fost pus la dispoziția beneficiarului pentru prima dată, la care se adaugă 100 de puncte de bază.

(5) Rata dobânzii aplicabile este rata în vigoare la data la care ajutorul de stat utilizat abuziv a fost pus la dispoziția beneficiarului — data efectuării plății avansului și/sau prefinanțării. Rata dobânzii se aplică de-a lungul întregii perioade până la data recuperării sau rambursării integrale. În cazul în care trec mai mult de 12 luni de la data la care ajutorul în cauză a fost pus la dispoziția beneficiarului pentru prima dată și până la data recuperării sau rambursării acestuia, rata dobânzii se recalculează la intervale de 12 luni, având ca bază rata în vigoare în momentul recalculării.

(6) Rata dobânzii prevăzută la alin. (5) se aplică pe o bază compusă până la data recuperării sau rambursării ajutorului. Dobânzile acumulate pe parcursul anului precedent produc dobânzi în fiecare an următor.

(7) Această dobândă va fi calculată începând cu data efectuării plății avansului sau prefinanțării, după caz, până la data recuperării integrale a fracției de sumă/sumei totale utilizate abuziv. În cazul în care dobânda nu a putut fi recuperată în anul anterior, aceasta va fi purtătoare de dobândă, fiind aplicabil principiul capitalizării.

(8) În conformitate cu Regulamentul privind Registrul ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 437/2016, furnizorul va încărca prezenta schemă în Registrul ajutoarelor de stat (RegAS) în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a actului normativ/administrativ pentru instituirea acesteia.

(9) Furnizorul va înregistra informațiile legate de contractele de finanțare încheiate cu beneficiarii și plățile de ajutoare în Registrul ajutoarelor de stat (RegAS) în termen de 7 zile lucrătoare de la acordarea/plata ajutoarelor.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ ȘI ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
Nr. 12 din 18 mai 2022

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 9 din 14 iunie 2022

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară și al Băncii Naționale a României nr. 10/4/2018 privind protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de governanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (1) și (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (2) și (5), art. 5 alin. (1), art. 51 și art. 81 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (6) și art. 280 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 48 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Autoritatea de Supraveghere Financiară și Banca Națională a României emit prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară și al Băncii Naționale a României nr. 10/4/2018 privind protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de governanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 14 august 2018, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) *factori de durabilitate* — factori de durabilitate, astfel cum sunt definiți la art. 2 pct. 24 din Regulamentul (UE) 2019/2.088 al Parlamentului European și al Consiliului privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare.”

2. La articolul 28, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) S.S.I.F. identifică, la un nivel suficient de detaliere, potențiala piață-țintă pentru fiecare instrument financiar și specifică tipul/tipurile de client cu ale cărui nevoi, caracteristici și obiective, inclusiv eventuale obiective legate de durabilitate, este compatibil instrumentul financiar.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. identifică grupul/grupurile de clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil instrumentul financiar, cu excepția cazului în care instrumentul financiar ia în considerare factorii de durabilitate.”

3. La articolul 30 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) dacă profilul de risc/randament al instrumentului financiar corespunde pieței-țintă;”.

4. La articolul 30 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) dacă factorii de durabilitate ai instrumentului financiar, atunci când este cazul, corespund pieței-țintă.”

5. La articolul 31 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Factorii de durabilitate ai instrumentului financiar se prezintă în mod transparent și le furnizează distribuitorilor informațiile relevante pentru a lua în considerare în mod corespunzător orice obiective legate de durabilitate ale clientului sau ale clientului potențial.”

6. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) S.S.I.F. are obligația să revizuiască cu regularitate instrumentele financiare produse, ținând seama de orice eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru piața-țintă identificată.

(2) S.S.I.F. analizează dacă instrumentul financiar continuă să corespundă nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor pieței-țintă, inclusiv eventualelor obiective legate de durabilitate ale acesteia, și dacă este distribuit pe piața-țintă sau dacă acesta ajunge la clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil.”

7. La articolul 35, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) S.S.I.F. dispune de măsuri adecvate de guvernare a produsului, pentru a se asigura că produsele și serviciile pe care intenționează să le ofere sau să le recomande sunt compatibile cu nevoile, caracteristicile și obiectivele unei piețe-țintă identificate, inclusiv cu eventualele obiective legate de durabilitate ale acesteia, și că strategia de distribuție avută în vedere corespunde pieței-țintă identificate.

.....
(3) În cadrul procesului prevăzut la alin. (2), S.S.I.F. identifică grupurile de clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil produsul sau serviciul, cu excepția cazului în care instrumentele financiare iau în considerare factorii de durabilitate.”

8. La articolul 38, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. verifică cel puțin dacă respectivul produs sau serviciu continuă să corespundă nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor pieței-țintă identificate, inclusiv eventualelor obiective legate de durabilitate ale acesteia, și dacă strategia de distribuție avută în vedere continuă să fie adecvată.”

Președintele Autorității
de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

9. Mențiunea de transpunere a prevederilor directivelor Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins:

„★

Prezentul regulament transpune următoarele directive ale Uniunii Europene:

1. Directiva delegată (UE) 2017/593 din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernare a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 87 din 31 martie 2017;

2. Directiva delegată (UE) 2021/1.269 a Comisiei din 21 aprilie 2021 de modificare a Directivei delegate (UE) 2017/593 în ceea ce privește integrarea factorilor de durabilitate în obligațiile de guvernare a produsului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 277 din 2 august 2021.”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 22 noiembrie 2022.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

